

a tenger színe az ég tükörképe a vízen

a falon fénytündér táncol
a kertben levéltetű
remegtet akáclevelet

béka nem kuruttyol
harkály nem kopácsol
a kőóriások nyugodni térnek

az antenna-felvigyázók
szederfaágon ülve
híg levegőt lélegeznek
a szellemeket kérlelik
hadd maradjon meg a felszín
ne szelje-törje szét semmi

a mennydörgés istene
villámhárítóra vár
addig nem csap le
amíg fel nem állítod

rontott kísérlet

belép a látókörömbe
nem érzékeli
jelenleg elérhetetlen vagyok

már jártam ezen a helyen
ahol a földről elérem az eget
rést vágok rajta

a fény a sötétbe váj
az éjjeli látogató
végezni akar velem

a fa árnyéka
kettémetszi torzóm
áttetsző testet öltök

a szemébe nézek
muníciónak megfelel

szabadon verejtékezik
ideiglenesen megkímél

hol vagy

szűk csatornán keresztül érkeztél,
letisztították a rád ragadtat
útra keltél
lassú tempóban haladtál
lábad, kezed és elméd
nehézkesen mozdult
machtetével tisztítottad az utat
vadállatok, mérges rovarok
között vágtaél véres rendet

ezt most te írod,
ez a dolgod
minden hely foglalt
egy kicsit visszafogott vagy
talán ismeretlen a helyzet
de nem figyel rád senki
visszatarthat a tapasztalatlanság
mégis úgy döntesz
helyet hasítasz magadnak

gyerekkor

megtanítanak
beszélni
olvasni
írni
járni

és amikor
a tanultakat
hasznosítanám

rám szólnak
fogd be
maradj veszteg

készítmény

a mozgó ablakon át látod a hidat
a Dunát
és tükörképedet

késő esti hév cipőtalpai kopognak a járdán
szemed lámpától csillanó fénye
a hazainduló busz elé vetül

termáلكöd ülepszik meg
a hang árnyékán
az atmoszféra pergamenjein

szintetikus pózokkal operáló
hirtelen felfedezés
laboratóriumi rabjai
boncolnak fel

váladékokat
petri-csésze gyűjti össze

Gyukics Gábor (Budapest, 1958): költő, műfordító, a magyarországi nyitott versfelolvasó estek meghonosítója. Legutóbbi kötete: *kié ez az arc* (L'Harmattan, 2011).